

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.5/2021/43.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság CÍM47, 2021. június 17. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Balassagyarmati Törvényszék 2020. október 7. napján kihirdetett 19.B.77/2019/184. számú ítéletét Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében megváltoztatja.

A vádlottak cselekményének minősítésénél a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulatára is utal.

A Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetések tartamát mindkét vádlott esetében 5 (öt) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

Az elsőfokú ítélet vagyonekobzásra és a lefoglalt pénzösszeg visszatartására vonatkozó rendelkezéseit mellőzi. A vagyonekobzást Terhelt2 II.r. vádlottal szemben, az eljárás során tőle lefoglalt és a Magyar Államkincstárnál Bü.92.826 számon kezelt 310,- (háromszáztíz) EUR összegre, valamint a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalánál El.0092/2019. számon kezelt 17.360,- (tizenhétezer-háromszázhatvan) forint összegre rendeli el.

Az elkobozni rendelt kábítószereket a Balassagyarmati Rendőrkapitányság kezeli, azokat 12020/598/2017.bü. számú bűnjeljegyzékén tüntette fel, a tárgynyilvántartásba T/206/3., 5., 7., 9., 12., 15., 17.,19., 23., 25., 26., 29., 31., 33-36., 39., 40. szám alatt vételezte be.

A Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalánál SZÁM11. számon nyilvántartott az I. számú bűnjeljegyzéken szereplő bűnjelek közül a 2., 6., 8., 11., 13., 16., 18., 21., 22., 27.

számú bűnjelek lefoglalását megszünteti és azok megsemmisítését, míg az 1., 10., 14., 24., 28., 30., 32. szám alatti bűnjelek lefoglalását megszünteti és az iratok melletti kezelését rendeli el.

A Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott részére kiadni rendelt bűnjeleket a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatala ugyancsak SZÁM11. számon tartja nyilván.

Terhelt2 II.r. vádlott tényleges tartózkodási helye: Márianosztrai Fegyház és Börtön.

A tárgyalási határnapok között a 2020. február 18-i határnapot is feltünteti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének a kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárásban fordítói és tolmácsdíj címén összesen 645.723,- (hatszáznegyvenötezer-hétszázhuszonhárom) forint bűnügyi költség merült fel, amelyet az állam visel.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Balassagyarmati Törvényszék a 2020. október 7. napján kihirdetett 19.B.77/2019/184. számú ítéletével

- Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett, a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem bűntettében, és ezért őket egyaránt 8 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és Magyarország területéről 10 év kiutasításra ítélte.

Megállapította, hogy a vádlottak legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. Mindkét vádlott esetében

rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, továbbá a járulékos kérdésekről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen Terhelt1 I. r. vádlott és védője, valamint Terhelt2 II. r. vádlott és védője teljeskörűen, felmentés érdekében fellebbezett, míg az ügyész mindkét vádlott vonatkozásában tudomásul vette azt.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.870/2018/66. számú átiratában a felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[4] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírálata a bejelentett fellebbezések jellegére figyelemmel a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján mindkét vádlott esetében teljeskörű. A Balassagyarmati Törvényszék perrendszerű eljárása során az ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, a büntetőügyben releváns és elérhető bizonyítékokat beszerezte, és azokat egyenként és együttesen értékelve a vádlottak tagadásával szemben, mérlegeléssel állapította meg a tényállást, mely megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésben írt hiányosságoktól, így felülbírálatra alkalmas.

[5] A törvényszék részletesen és a logika szabályai szerint tényből további tényekre helyesen következtetve megindokolta, hogy a bűncselekmény elkövetését tagadó vádlottak vallomásával szemben miért alapozta a tényállást a tanúk vallomásaira, az igazságügyi vegyész, toxikológiai, írás, ujjnyom és orvosszakértői, valamint genetikai szakértői véleményekre, a lefolytatott helyszíni szemle és lefoglalások adataira, valamint egyéb okirati bizonyítékokra. A bíróság e körben kifejtett indokolásával egyetértett.

[6] A tényállás megállapítása, valamint a bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság joga és kötelessége, így a releváns bizonyítékok újraértékelése útján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a vádlottak felmentésére irányuló fellebbezések a Be. 591. § (1) és 593. § (2) bekezdése alapján eredményre nem vezethetnek.

[7] A megállapított tényállás alapján a törvényszék helyesen következtetett a vádlottak elkövetéskori tudattartalmára, és azon keresztül szándékukra, valamint bűnösségükre. Cselekményüket a váddal egyezően törvényesen minősítette.

[8] A büntetés kiszabásakor irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket feltárta, ítéletének indokolásában kellő súllyal értékelte. Helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a cselekmény tárgyi súlyára és a bűnösségi körülményekre figyelemmel a vádlottakkal szemben fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása indokolt, melynek tartamát a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok figyelembevételével állapította meg. A végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt nem magyar állampolgár vádlottak Magyarország területén tartózkodása nem kívánatos, ezért őket a bíróság a Btk. 59. § és 60. §-ai alapján törvényesen utasította ki maximális időtartamban Magyarország területéről.

[9] A vagyonelkobzás intézkedés vonatkozásában azonban törvénysértően járt el, mert minden jogi alapot nélkülöző módon a vádlottakkal szemben alkalmazott

vagyoneklobzást 310 EUR-nak megfelelő forint összegre rendelte el oly módon, hogy ennek során figyelembe vette az Euro elkövetéskori és elbíráláskori árfolyamát, majd a vagyoneklobzást az elkövetéskori árfolyamnak megfelelő összegre rendelte el. A két árfolyam közötti különbözetet a bűnügyi költség megfizetése érdekében, míg a helyszíni szemle során lefoglalt 17.360 Ft-ot a vádlottakkal szemben elrendelt vagyoneklobzás biztosítására visszatartotta. Ezzel szemben a törvényszéknek a helyszíni szemle során lefoglalt 310 EUR és 17.360 Ft vonatkozásában – mint kábítószer-kereskedelemből származó vagyona – a vagyoneklobzást a Kúria 69. és 95. BK véleményével is összhangban a vádlottakkal szemben fele-fele arányban kellett volna elrendelnie a Btk. 74/A § b) pontja alapján. A törvényszéknek akkor kellett volna a Btk. 75. § (1) bekezdése szerint eljárnia, ha a vagyoneklobzás alá eső vagyon már nem lenne fellelhető.

[10] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, ezért a fentiekre figyelemmel a vagyoneklobzásra vonatkozó rendelkezés megváltoztatását, a vagyoneklobzás és a bűnügyi költség biztosítására hozott rendelkezések mellőzését, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[11] Az I. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában a felmentést célzó jogorvoslat indokaként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlan, az ítéleti tényállásnak a bűnösség körében releváns elemeit bizonyítékok nem támasztják alá, kétséget kizáróan bizonyított tények hiányában nem állapítható meg az I. r. vádlott bűnössége. Az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott vonatkozásában bizonyítatlan tények, bizonyított tényekből levont okszerűtlen következtetések és pusztán feltételezések alapján állapította meg a tényállást, amely védenca esetében a büntetőjogi főkérdés tekintetében hiányos és felderítetlen, egyes lényeges elemei ellentétesek a nyomozati iratok és tanúvallomások tartalmával. Az elsőfokú bíróság ezen megalapozatlan és hiányos tényállás alapján állapította meg Terhelt I. r. vádlott bűnösségét és szabott ki vele szemben büntetést. A kollektív bűnösség tilalmába ütköző módon az I. r. vádlott terhére is értékelte a kizárólag a II. r. vádlott bűnösségét alátámasztó bizonyítékokat azzal, hogy a vádlottak személyes ismeretségét, a fesztivál tartama alatti, jellemzőnek vélt együtt-tartózkodásukat és az I. r. vádlottnak a bűnügyi helyszínnel való kapcsolatát alapul véve következtetett arra, hogy a II. r. vádlott esetében bizonyítottan tekintett kábítószer-kereskedelmi tevékenység az I. r. vádlott személyéhez is kapcsolódik. Az ítélet alapjaként elfogadható valósághű tényállás ugyanakkor részben az ügyiratok tartalma és az abból levonható okszerű következtetések alapján, más részében további bizonyítás útján a másodfokú eljárásban megállapítható. A Be. 591. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tény állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Jelen eljárásban az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a védő álláspontja szerint nem képezheti a másodfokú határozat alapját az I. r. vádlott vonatkozásában, mert a ténymegállapítások megalapozatlanok az alábbiak szerint:

[12] - kereskedési célzat: a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján semmilyen adat nem merült fel arra, hogy az I. r. vádlott kábítószer-kereskedési céllal érkezett volna Magyarországra; önmagában az alapján, hogy a kereskedési célzat egy vádlott-társ vonatkozásában adott esetben igazoltnak tűnhet, nem lehet arra következtetni, hogy a vele valamilyen ismeretségben lévő, esetenként (egy fesztivál alkalmával) azonos helyszínen tartózkodó I. r. vádlottat is azonos bűnelkövetési cél vezérelte volna. Kiemelt jelentőségű e

körben az a tény, hogy a vádlottak CÍM41en való találkozásuk előtt nem ismerték egymást, közös ismerősük révén találkoztak. Nem együtt utaztak Magyarországra, I. r. vádlott Magyarországra utazása eleve bizonytalan volt, az a munkahelyén kért szabadság engedélyezésétől függött, a szabadság kérését okirattal is igazolta. Teljesen életszerű Terhelt1 I. r. vádlott előadása, miszerint Magyarországra jövetelének egyetlen célja egy olyan fesztiválon történő részvétel volt, amelyen értesülése szerint valamelyest eltűrt a drogfogyasztás, és amely – nem hagyományos kereskedelmi fesztiválként – illeszkedik a vádlott természetközeli, szubkulturális jellegű ízlésvilágához, valamint nem utolsósorban szűkös anyagi lehetőségei mellett is finanszírozható. A vádlottak a fesztivál egyes sajátos jellemzőit ugyancsak hasonlóképpen adták elő, szembeállítva azt a hagyományos kereskedelmi fesztiválokkal: a NÉV14 fesztivál egy sajátos szubkulturális közösség találkozója, amely közösség tagjai egymásra, mint egy nagy családra tekintenek, nagy bizalommal viseltetnek egymás iránt, megosztják egymással javaikat, és közösen élvezik a természet, a zene, az alkohol és a kábítószer pszichedelikus egyvelegét. Ilyen jellemzők mellett nem életszerűtlen az sem, hogy a fesztivál helyszínére úgy segítették egymást eljutni, hogy aki autóval érkezett, az felvette a gyalogos fesztiválozókat, majd megengedte, hogy a gépjárműben helyezték el holmijukat, ami igazolta azt is, hogy miért volt a helyszíneléskor I. r. vádlottnál a GÉPKOCSI1 kulcsa.

[13] - a SZÁM1 forgalmi rendszámú GÉPKOCSI1 szerepe: az elsőfokú bíróság abból a tényből, hogy a jármű indítókulcsa az I. r. vádlott birtokában volt, annak hátsó ülésén a vádlottak bőröndjei voltak elhelyezve, továbbá a jármű a vádlottak - valójában csak a II. r. vádlott - sátrával és a bűnügyi helyszínen lévő pavilonsátorral közvetlen közelségben volt leparkolva, tévesen következtetett arra, hogy az I. r. vádlott részt vett a II. r. vádlott esetében bizonyítottnak tekintett kábítószer-kereskedelem büntetvényének elkövetésében. Ezzel szemben az volt megállapítható, hogy az I. r. vádlott sátra ezektől elkülönülten, több sátorral távolabb volt felállítva. Továbbá az I. r. vádlott bűnössége vonatkozásában semmilyen jelentőséggel nem bír az, hogy CÍM41ről a fesztiválra tartva ő vezette-e a nevezett járművet vagy sem, azonban az elsőfokú bíróság okszerűtlenül következtetett arra, hogy a jármű vezetője az I. r. vádlott lett volna, ezt semmilyen adat nem támasztotta alá, és nem cáfolta semmi a vádlottak azon egyező vallomását, miszerint a sofőr egy harmadik személy volt. A gépkocsi bérlete kapcsán meghallgatott tanúk – tanú1 és tanú2 – sem ismerték fel I. r. vádlottat, a bíróság tehát minden valós alapot nélkülöző módon és a rendelkezésre álló tanúvallomásokkal ellentétesen tekintette I. r. vádlottat a személygépjármű vezetőjének és tette súlytalanná az I. r. vádlott szavahihetőségét.

[14] - az árjegyzék készítésének célja: a bizonyítási eljárás eredménye alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a 2. és 35. sz. bűnjelként rögzített árlistákat az I. r. vádlott készítette, arra azonban nem merült fel semmilyen – akár közvetett – bizonyíték, hogy ezeket az I. r. vádlott kábítószer-kereskedési, vagy annak elősegítésére irányuló céllal készítette volna, illetőleg a listákat e célból a kábítószereket tartalmazó bármely táskában maga helyezte volna el. A vádlott azon előadását, hogy azt saját célra, saját drogfogyasztásával összefüggésben készítette a rendelkezésére álló szűkös pénzmenyiség beosztása céljából, álláspontja szerint semmi sem cáfolta, így az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos indokolása nem fogadható el, az az életszerűséget torzító, esetleges, illogikus következtetéseken alapul.

[15] - az árjegyzék megtalálásának helye, az árjegyzékeket az értékesítésre szánt kábítószerrel együtt elhelyező személye: semmilyen közvetlen vagy közvetett bizonyíték nem

támasztja alá a bíróság azon ténymegállapítását, miszerint a vádlott azon túl, hogy sajátkezüleg elkészítette a listákat, azokat bármely táskában maga helyezte volna el, miután sem a fekete színű hátizsákon, sem az övtáskán vagy az azokból előkerült bármely tárgyon nem volt megtalálható akár az I. r. vádlott ujjlenyomata, akár biológiai anyagmaradványa, DNS-e. Azt is iratellenesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a 2. számú bűnjelként rögzített árlista a kábítószereket is tartalmazó fekete színű hátizsákból került volna elő a rendőri intézkedés során.

[16] - a vádlottak együtt-tartózkodásának jelentősége, az I. r. vádlott kapcsolata a bűnügyi hellyszínnel: lényeges szerepet játszott az I. r. vádlott bűnössége körében az a logikai következtetés, amely szerint az I. r. vádlott bűnösségére abból lehet következtetni, hogy ezen vádlott gyakran együtt tartózkodott a II. r. vádlottal, illetve gyakran tartózkodott a kábítószer értékesítési helyszíneként azonosított pavilonsátorban, és ez „összekapcsolja” az I. r. vádlottat a kábítószer értékesítésére irányuló tevékenységgel és annak helyszínével. Az elsőfokú bíróság abból a tényből, hogy (1.) a II. r. vádlott a pavilonsátorban füstölőket árult, (2.) az I. r. vádlottnak volt saját sátra, időnként mégis a pavilonsátorban tartózkodott, (3.) a GÉPKOCSI1, a II. r. vádlott saját sátra, a nyitott pavilonsátor és az ahhoz kapcsolódó barna sátor „egybeépült”, (4.) egy párt alkotó, együtt mozgó két tanú több nap alatt összesen kb. háromszor a pavilonsátorban látta a vádlottakat – és rajtuk kívül mást nem –, továbbá, (5.) két civil ruhás rendőr észlelte, hogy a vádlottak és egy harmadik személy vélhetően kábítószer hatása alatt a pavilonsátorba bemegy és ott tartózkodik, azt a megalapozatlan és okszerűtlen következtetést vont le, hogy az I. r. vádlott a pavilonsátorban nemcsak kábítószer-fogyasztóként tartózkodott, hanem a kábítószerrel történő kereskedésben is részt vett.

[17] - az I. r. vádlott saját sátrának elhelyezkedése: Az elsőfokú bíróság hasonlóképpen, következetesen ugyanakkor ténybeli alap nélkül mosta össze a II. r. vádlott saját sátrának elhelyezkedését az I. r. vádlott sátrának elhelyezkedésével. Az eljárásban nem vitatott tényként rögzíthető, hogy a II. r. vádlott sátra gyakorlatilag egybeépült a bűnügyi helyszínen lévő pavilonsátorral és az az amellet leparkolt GÉPKOCSI1-kel. Ehhez hasonlóan mindkét vádlott által következetesen állított és semmilyen adattal nem cáfolt tényként rögzíthető az is, hogy az I. r. vádlott saját sátra jóval távolabb, a bűnügyi helyszíntől több sátornyi távolságra, azoktól különállóan helyezkedett el.

[18] - az értékesítésre szánt kábítószer tartalmazó táskák elhelyezkedése és előtalálásuk körülményei: a nyomozás során keletkezett okirati bizonyítékok több szempontból is ellentmondásosak abban a vonatkozásban, hogy a kábítószereket tartalmazó fekete hátizsák hol helyezkedett el feltalálása pillanatában. Az ítéleti tényállás szerint a nyitott pavilonsátorban a rendőri intézkedés megkezdésekor az I. r. vádlott közvetlen környezetében, az általa elfoglalt felfújható kanapén volt elhelyezve a jelentős mennyiségű kábítószer egy részét tartalmazó fekete hátizsák. Ugyancsak a rendőri intézkedés során, miután az I. r. vádlott felállt a kanapéről, vált láthatóvá és került átvizsgálásra a lefoglalt kábítószer másik részét tartalmazó övtáska. A védő hivatkozása szerint a jelentős mennyiségű kábítószer előtalálási helyeként ismertetett pavilonsátor és az abban elhelyezett tárgyak birtoklása – az elsőfokú bíróság tényállásával szemben – nem köthető kétséget kizáróan az I. r. vádlotthoz, sőt, semmilyen bizonyíték nem cáfolja védekezését, miszerint ő a sátorban kizárólag fogyasztóként tartózkodott, ezért kiemelt jelentőséggel bírt a bizonyítási eljárás során a bűnügyi helyszín és az ott található tárgyak elhelyezkedésének lehető legpontosabb rekonstruálása. A nyitott, bárki által használható közösségi sátorban tartózkodó személyre vonatkozóan (mint az I. r. vádlott) egyáltalán nem vonható le egyértelműen az a

következtetés, hogy ő – pusztán a jelenléte miatt – a sátorban található tárgyaknak a birtokosa lenne. A rendelkezésre álló bizonyítékok kizárólag annak bizonyítására alkalmasak, hogy a kábítószer tartalmazó táskák abban a nyitott sátorban voltak, ahol a vádlott is tartózkodott, azonban arra nincs elfogadható bizonyíték, hogy a táskák az I. r. vádlott testi őrizetében, ellenőrzése alatt lettek volna.

[19] - a pavilonsátor mint közösségi tér: az elsőfokú bíróság elvetette a vádlottak következetesen, életszerűen előadott tényállítását, miszerint a pavilonsátor egy olyan közösségi tér volt, ahol sokszor, sokan megfordultak. A bíróság álláspontja szerint ezt cáfolta tanú4, tanú5, tanú13 és tanú14 tanúk vallomása. Az elsőbírói álláspont iratellenes, a tanúk vallomása ugyanis semmiben sem cáfolta ezen vádlotti előadást, a tanúk mindössze annyit állítottak e körben, hogy a pavilonsátornál ők nem láttak embereket ki-be járkálni, de azt sem állították, hogy ők maguk folyamatosan a sátrat figyelték volna.

[20] A nyomozati irat hiányosságai között hivatkozott arra a körülményre, hogy az semmilyen információt nem tartalmaz tanú9 tanú által hivatkozott operatív tevékenységre vonatkozóan. Az operatív tevékenység alapján beszerzett információk ismerete azért bírna kiemelt jelentőséggel jelen eljárásban, mert álláspontja szerint számos jel – így kábítószeresek forintban meghatározott árát tartalmazó árlista, kereskedői készletnyilvántartásnak tekinthető iratok, rádió adóvevő, amelynek frekvenciája azonos a pavilonsátorban lefoglaltával, elektromos matracpumpa, amely a pavilonsátorban lévő kanapé felfűtéséhez is alkalmas – utal arra, hogy a vád tárgyát képező bűncselekmény sokkal inkább köthető egy harmadik személyhez – NÉV15 . ORSZÁG2 állampolgárhoz – mint az I. r. vádlotthoz. A nyomozás nem terjedt ki a GÉPKOCSI1 típusú gépjármű valós bérletjének felkutatására. A nyitott pavilonsátorban folytatott szemle nem felel meg a 13/2012. (VII. 30.) ORFK utasításban foglaltaknak, tekintettel arra, hogy az utasítás 18. pont d) alpontja szerint nem rögzítették a szemletárgyak feltaláláskori helyzetét és állapotát. Az utasítás 21. pont c) alpontjának megfelelően dokumentálni kellett volna a cselekmény észlelése és a helyszínre érkezés közötti időben a helyszínen végrehajtott intézkedéseket, változtatásokat, az f) pont szerint pedig kiemelt figyelmet kell fordítani a helyszín állapotának megőrzésére, ez azonban nem történt meg. A rendelkezésre álló dokumentáció – különös tekintettel a fényképfelvételekre – kizárólag a már átvizsgált és kikapolt szemletárgyak helyzetét és állapotát rögzítette. Ezek alapján a bűnügyi helyszín és az egyes szemletárgyak eredeti állapota utólag nem rekonstruálható az utasítás kifejezett előírása ellenére. Ezen felül véleménye szerint a nyomozati anyag hiányosan tartalmazza a bűnügyi helyszínen készült fénykép- és videófelvevételeket, így a pavilonsátor kutyával történő átvizsgálásáról mindössze 46 másodperces rövid videó áll rendelkezésre, amely csupán a keresés első pillanatait mutatja, amikor a kutya még nem talált kábítószeret.

[21] A nyomozás törvényességét érintő, az elsőfokú eljárásban is feltárt kételyeit megismételte:

- csak két személy ellen indult az eljárás,

- nem foglaltak le a kábítószer-mennyiség nagyságrendjéhez igazodó készpénzt,

- a lakóautóban talált bizonyítékok a hatóságban nem ébresztették kábítószer-kereskedelem gyanúját,
- az I. r. vádlott bűnössége körében releváns körülményeket nem tárták fel – pavilonsátor tulajdonosának, GÉPKOCSI1 bérlőjének személye ismeretlen maradt,
- pontatlan bizonyítékok és hiányosan rögzített adatok a kábítószer feltalálásának körülményeiről,
- a kis létszámú fesztivál résztvevőinek adatait nem rögzítették,
- egyes, a nyomozás során keletkezett iratok közvetett értesülés alapján kerültek leírásra,
- nincs adat a hivatkozott operatív tevékenységre,
- indokolatlanul elhúzódó nyomozás,
- korábbi cellatárs vallomástételének körülményei,
- hiányosnak tűnő adathordozó kiadása.

[22] A védő álláspontja szerint a felsorolt hiányosságok alapvetően kérdőjelezzik meg a bizonyítási eljárásnak a valósághű tényállás feltárására való alkalmasságát, ami a vádlott hátrányára befolyásolta a bíróság bizonyíték-értékelő tevékenységét. A nyomozás egészének szabályszerűsége megkérdőjelezhető, a „mérgezett fa gyümölcsének elve” alapján felmerül a Be. 167. § (5) bekezdésének alkalmazása, amely szerint nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyészség, a nyomozó hatóság, illetve a (2) bekezdésben meghatározott hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon vagy a résztvevők büntetőeljárási jogainak tényleges sérelmével szerzett meg.

[23] Az I. r. vádlott védője fellebbezésében a fentiekre tekintettel a Be. 592. § (2) bekezdés a), b), c) és d) pontjában meghatározott okból megalapozatlan tényállás kiigazítása mellett az I. r. vádlott felmentésére tett indítványt.

[24] Az I. r. vádlott védője a bizonyítási eljárás hiányosságainak ismertetése körében a másodfokú eljárásban bizonyítási indítvánnyal is élt, így

- indítványozta, hogy a másodfokú bíróság hallgassa ki NÉV11 tolmácsot, akinek kihallgatását az elsőfokú bíróság elfogadhatatlan érvek alapján utasította el
- kérte a tolmács helyszínre szállítását végző szolgálati gépjármű menetlevelének beszerzését, amely bizonyítási indítványt az elsőfokú bíróság ugyancsak elutasított

- továbbá a rendelkezésre álló felvétel.MOV elnevezésű videófelvétel első 8 másodpercének lassított lejátszására tett indítványt, amely alkalmas lehet arra, hogy alapvetően cáfolja azt az elsőbírói ténymegállapítást, miszerint a bűnügyi helyszínt a szemlét megelőzően senki sem manipulálta.

[25] Terhelt2 II. r. vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában elsődlegesen a II. r. vádlott felmentését, másodlagosan a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

[26] A felmentés körében tett indítványa kapcsán kifejtette, hogy miután a vádlottak a helyszínen tevékenykedő nyomozó hatóság látókörébe kerültek, a további felderítő munka és nyomozati cselekmények megtétele már kizárólag rájuk irányult, kizárva minden egyéb lehetőséget, fellelhető adatot, amely a tényleges terjesztők beazonosításához vezethetett volna. Az elsőfokú bíróság is elutasított minden olyan, legfőképp az I. r. vádlott védője által előterjesztett indítványt, amely annak felderítését, legalábbis vizsgálatát eredményezhette volna, hogy az ominózus táska kihez köthető. A gyanúsítás során a kör úgy szűkült le I. és II. r. vádlottra, hogy ők voltak kéznél, ők kerültek előállításra, a többi rendezvénylátogató pedig elhagyta a helyszínt, nyombiztosításra, bizonyítékszerzésre nem volt mód. A fesztivál végével más személyek elszámoltatása, más bizonyítékok beszerzése eleve lehetetlenné vált, így a vádlottakkal kapcsolatos bizonyítékok, tárgyak értékelése során a gyanú fenntartása mellett nagyobb szerepet kapott minden félreérthető, félreértelmezhető elem, többolvasatú bizonyíték. Mindemellett megjelent a zárkatárs tanú, aki a hézagokat a gyanúsítás irányvonala mentén pótolhatta volna, de mivel rendkívül aggályos körülmények között tett nyilatkozatot, tanúvallomása ki lett zárva a bizonyítékok közül.

[27] Az elsőfokú ítélet adós maradt a védők által felvetett kérdések megválaszolásával, ami az indokolási kötelezettség elmulasztását eredményezte. Kábítószer-kereskedelem büntetőjogi értékelésénél elmaradhatatlan legalább annak megkísérlése, hogy modellezésre kerüljön kik, miért, hogyan szerezték be a kábítószer, kinek miképpen értékesítettek, vagy kívántak értékesíteni. Jelen ügyben ez a konspiratív, profitorientált szándék már az alapján is megkérdőjelezhető, hogy a II. r. vádlott miért kompromittálja magát fényképekkel, amennyiben konkrét haszonszerzésre irányuló kábítószer-értékesítés a célja. Az ítélet döntő része adminisztratív körülmények rögzítésével foglalkozik, mint a beutazás kérdése, ami semmivel nem visz közelebb a konkrét értékesítési magatartáshoz.

[28] Van egy, a vádlottakhoz közvetlenül nem köthető táska, pár fényképfelvétel, amin vélhetően drog is látható, illetve I. r. vádlott jegyzete, amelyre vonatkozóan I. r. vádlott magyarázatot adott. Amennyiben I. r. vádlott magyarázata megkérdőjelezhető, illetve a II. r. vádlott maga készítette a felvételeket, egyéb figyelembe vehető releváns bizonyíték akkor sem támasztja alá a vádat, és nincs olyan mérlegelés, amely aggálytalanul elvezetne ilyen súlyos fegyházbüntetés megalapozásához. Különösen akkor, ha az ügy egyéb, az ítéletben nem értékelt, de a perbeszédék összegzésében elhangzott dilemmákat is számításba veszi a másodfokú bíróság. A tényállás hiányos marad, a táska zárt logikai láncolattal nem köthető a vádlottakhoz. Ehhez kapcsolódik az I. r. vádlott védője által csatolt, a tolmács nyilatkozatát rögzítő dokumentum, ami további jogos kételyeket ébreszt a korábbi ellentmondások mellett.

[29] Ezen túl, tényből tényre is helytelenül következtetett az elsőfokú bíróság. Az, hogy egy fesztivál közösségi pavilonsátrának környékén a vádlottak egy tanúvallomás szerint többször láthatók voltak, távol áll attól, hogy ítéleti megalapozottsággal állást lehessen foglalni a kereskedelem kérdésében.

[30] A II. r. vádlott védője másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését kérte, ennek keretében védence büntetlen előéletére hivatkozott, ezen felül arra, hogy korábbi súlyos balesetére tekintettel kezelésre és rendszeres kontrollra szorul, fülbetegségére a büntetés-végrehajtási intézetben gyógyszert és megfelelő orvosi felülvizsgálatot nem kapott. A családjától és a ORSZÁG fogvatartottakat felügyelő szervétől pozitív jellemzést kapott, a büntetés kitöltése után munkalehetősége biztosított eredeti, kitanult szakmájában. Mindezen igazolt tények alapján II. r. vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség elenyésző mértékű, vagy inkább nullához közelít, a bent töltött évek pedig a büntetési célok figyelembevétele mellett is kimerítő tanulsággal szolgáltak számára.

[31] A nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője a fellebbezés írásban benyújtott indokolásában foglaltakat fenntartva kiemelte annak jelentőségét, hogy ha az ügyben folyt operatív tevékenység, annak megismerése az ügy elbírálása szempontjából szükséges lenne, mert lényeges adatokat tartalmazhat. Ismét felvetette a helyszínelésről készült videófelvétel kapcsán annak lehetőségét, hogy az nem a teljes felvétel, továbbá a vizsgálódás megkezdése előtt a nyomozóhatóság tagja a helyszínen valamit fűtyörészve a zsebébe tett. Kifogásolta, hogy a fesztivál helyszínén a potenciális vásárlók felkutatása elmaradt, továbbá az tanú6 – a cellatárs – tanúkénti kihallgatását. Az elsőfokú bíróság eljárása kapcsán nem tartotta elfogadhatónak a tolmács kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítvány elutasításának indokát. Mindezek alapján hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást iratellenes megállapítások, tévesen értékelt bizonyítékok, tényekből okszerűtlenül levont következtetések, alaptalan feltételezések, és a védelem számára súlyosan egyoldalúnak és koncepciózusnak tűnő bizonyítási eljárás alapján állapította meg és döntött a vádlott bűnösségéről, ezért a megalapozatlan tényállás kiigazítása mellett I. r. vádlott felmentését kérte.

[32] A II. r. vádlott védője a nyilvános ülésen a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakat változatlan tartalommal adta elő, megismételve indítványát, mely szerint elsődlegesen II. r. vádlott felmentését, másodlagosan a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését kérte.

[33] A nyilvános ülésen a vádlottak az utolsó szó jogán az alábbi nyilatkozatot tették:

- Terheltl I. r. vádlott megismételte, hogy kábítószer-kereskedést nem folytatott, valóban sokszor tartózkodott a pavilonsátrónál, ott relaxált, tudta, hogy ott lehet kábítószer kapni. Magyarországra utazása előtt nem nézett utána annak, hogy Magyarországon milyen szabályok vannak a droghasználatra. A listát, amelyet írt, saját célra készítette, magának írta fel azokat a fajta drogokat, amelyeket érdekesnek talált. Kifogásolta, hogy az elsőfokú eljárásban a bíróság nem vette figyelembe a mentő bizonyítékokat. Hangsúlyozta, hogy családjától – akik szintén megsínylették a letartóztatását – sok segítséget kapott, végig támogatták őt.

- Terhelt2 II. r. vádlott elnézést kért az elkövetett hibáért. Magyarországra kirándulni, kikapcsolódni jött. Tanulmányai befejezése, a balesetben megsérült keze gyógyíttatása érdekében kérte, hogy engedje őt haza a bíróság.

[34] A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[35] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A felülbírálat a Be. 590. § (2) bekezdése alapján teljeskörű volt, kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére.

[36] A felülbírálat eredményeként az ítéltábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a részletes, minden lényeges körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. Ügyfelderítési kötelezettségnek eleget tett, valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékot beszerezett. Feltárta és vizsgálta azokat a körülményeket, amelyeket az ügy megítélése szempontjából lényegesnek tartott, illetve amelyek a büntetőjogi felelősség szempontjából jelentősek voltak, ezen belül azokat is, amelyeket az ügy súlyának megítéléséhez, az alkalmazandó jogkövetkezmény meghatározásához nélkülözhetetlenek.

[37] A törvényszék a tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében a bizonyítási eljárás során a tárgyaláson kihallgatta tanúként tanú1, tanú2, tanú3, tanú4 tanúkon kívül a nyomozati szakaszban a nyomozó hatóság tagjaként eljáró tanú7, tanú8, tanú9, tanú10, tanú15, tanú16, tanú14, tanú21, tanú19 tanúkat, meghallgatta szakértőként szakértő1et, szakértő2t, szakértő3t, szakértő4t, szakértő5t és szakértő6t. tanú5 tanú nyomozati vallomását a Be. 527. § (1) bekezdés a) pontja alapján ügyészi indítványra – amelyet a vádlottak és a védők sem elleneztek – felolvasással tette a tárgyalás anyagává, miután a tanú tárgyaláson történő kihallgatása tartós külföldi tartózkodása miatt nem volt lehetséges (2020. február 18-i határnap, 98. számú jegyzőkönyv 31. oldal, 2020. szeptember 9-i határnap, 170. számú jegyzőkönyv 37. oldal). Nem sérültek a bizonyítás törvényességével kapcsolatos eljárási szabályok, a vádlottak és a tanúk kihallgatását, a szakértők meghallgatását megelőzően a szükséges figyelmeztetések elhangzottak.

[38] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadálya nem volt.

[39] A Be. 561. § (3) bekezdése b) pontja alapján az ügydöntő határozat indokolása tartalmazza a vádlottak személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket, ezeket az ítéltábla a nyilvános ülésen a Be. 599. § (2) bekezdés b) pontja szerint meghallgatott vádlottak előadásának megfelelően az alábbiakkal egészíti ki:

[40] - Terhelt1 I. r. vádlott a letartóztatása alatt magyarul tanult, továbbá 2020. március 13. napján kezdő, 2021. május 21. napján haladó szintű spanyol nyelvtanfolyamot végzett.

[41] - Terhelt2 II. r. vádlott letartóztatása előtt ékszerkovácsnak tanult, tanulmányait nem fejezte be, azonban szabadulását követően célja a szakma megszerzése. A letartóztatás alatt fülbetegsége alakult ki. Megtanult magyarul a büntetés-végrehajtási intézetben.

[42] A tényállás kapcsán az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárás során ügyfelderítési kötelezettségnek eleget tett, a szükséges és lehetséges bizonyítást lefolytatta, azonban a megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés d) pont alapján részben megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett, azaz téves ténybeli következtetéssel állapította meg, hogy az árlistákat Terhelt1 helyezte el a hátizsákban, illetve az övtáskában. A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pont értelmében a tényállást helyesbítette az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés alapján a következők szerint:

[43] - az elsőfokú ítélet 3. oldalán a [6] bekezdés utolsó mondatát akként helyesbíti, hogy „Az I. r. vádlott egyebek mellett oly módon kapcsolódott be a kábítószeres értékesítésbe, hogy az értékesítésre szánt kábítószeres neveit és az ahhoz tartozó, euróban megadott árakat tartalmazó árjegyzéket írt, amelyek a kábítószeres tárolására szolgáló hátizsákban és övtáskában kerültek elhelyezésre”.

[44] A fenti változtatással a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[45] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában részletesen és az iratok tartalmának megfelelően számba vette a rendelkezésre álló bizonyítékokat.

[46] A Be. 167. § (3) és (4) bekezdés a bizonyítékok értékelése körében akként rendelkezik, hogy

- a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott bizonyító erejük,

-a bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg.

[47] A mérlegelő tevékenység az elsőfokú bíróság feladata, a másodfokú bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy az megfelelt-e a törvényi előírásoknak, a logika szabályainak, teljeskörű volt-e, illetve megalapozatlansági okot eredményezett-e. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét akkor teljesíti, ha számot ad döntéshozatali tevékenységéről, ha az ítélet indokolásából nyomon követhető, hogy a tény- vagy jogkérdések tekintetében melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak vett, és amelyre a döntését alapította.

[48] A törvényszék jelen eljárásban az indokolási kötelezettségét maradéktalanul teljesítette. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte, összevetette az egyéb bizonyítékokkal, fokozott gondossággal vizsgálta azt, hogy az egyes résztvevők vallomása változott-e és ha igen, ennek mi volt az indoka. A mérlegelő tevékenység során a bíróságnak az elsődleges feladata, hogy minden bizonyítékot számba vegyen és teljeskörűen vonja értékelési körbe, majd vizsgálja meg, hogy van-e olyan bizonyíték, melyre tényállás alapítható és adja indokát annak, hogy az egyes tényállásrészeket milyen bizonyítékok alapján állapította meg. Az ítélet indokolása a teljes nyomozati és bírósági iratanyag tükrében nyomon követhető, ennek keretében megállapítható belőle az egyes vádlottakat érintően, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást mire alapította és a védekezések körében mit nem fogadott el. Az elsőfokú bíróság megindokolta, hogy a tényállás egyes releváns körülményeit mely bizonyítékok alapján találta bizonyítottnak, az ellentétes tartalmú bizonyítékok közül melyiket és milyen indokok alapján fogadta el. Erre tekintettel a védők az indokolási kötelezettség megsértésére alaptalanul hivatkoztak.

[49] Az ítéltábla Terheltl I. r. vádlott védőjének a fellebbezés írásbeli indokolásában előterjesztett, és a nyilvános ülésen fenntartott bizonyítási indítványát – amely NÉV11 tolmács tanúkénti kihallgatására, a tolmács helyszínre szállítását végző szolgálati gépjármű menetlevelének beszerzésére, illetve a helyszínelésről készült videófelvétel lassított lejátszására irányul – az ítéltábla nem tartotta alaposnak. A Be. 594. § (1) és (2) bekezdés értelmében a másodfokú bírósági eljárásban bizonyítás felvételének a részbeni megalapozatlanság, az eljárási szabálysértés kiküszöbölése érdekében, és akkor van helye, ha a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak.

[50] Az I. r. vádlott védője a fenti bizonyítás lefolytatását már az elsőfokú eljárásban is indítványozta, melyeket az elsőfokú bíróság – a tolmács tanúkénti meghallgatásának elutasítására vonatkozóan a védő által is idézett, a 147. sorszámú jegyzőkönyv 18. oldalán adott indokolást kivéve, mellyel a másodfokú bíróság sem értett egyet – indokoltan utasított el. NÉV11 tolmács kihallgatására vonatkozó indítványt a védő azzal indokolta, hogy a tolmács kihallgatásával pontosabban lehetett volna meghatározni a kábítószer tartalmazó táskák elhelyezkedését a pavilonsátoron belül.

[51] Ezzel kapcsolatban azonban rögzíthető, hogy az elsőfokú bíróság tanúként hallgatta ki tanú19t, aki kollégájával, tanú18-szal a tolmácsot a helyszínre szállította. Vallomása szerint a fesztivál területére érkezésüket követően – ahol két helyszínen is folyt rendőri intézkedés – először a lakóautóhoz mentek, oda kísérték a tolmácsot is (170. sz. jegyzőkönyv 6. oldal). A lakóautó átvizsgálását követően érkezett a tolmács a nyitott pavilonsátorhoz, akkor a két vádlottal szemben már zajlott a rendőri intézkedés (170. tárgyalási jegyzőkönyv 10. oldal). A tanú vallomását erősítette meg tanú16 és tanú15 is (2020. július 1. napján megtartott tárgyalás, 147. sz. jegyzőkönyv), akik elmondták, hogy ők voltak az elsők, akik a vádlottakkal szemben intézkedtek, feladatuk volt az igazoltatás, a személy, csomag, ruházat átvizsgálása. A pavilonsátorban történt igazoltatásra utasítást kaptak (tanú15 tárgyaláson tett vallomása), miután a fesztivál területén működő civil ruhás felderítők gyanús körülményeket tapasztaltak. A tanú15 vallomását alátámasztotta a nyomozati iratok 333. oldalán található rendőri jelentés, valamint tanú14 (2020. július 1., 147. sz. jegyzőkönyv) és tanú13 (2020. július 2. napján folytatott tárgyalás, 147. sz. jegyzőkönyv) tárgyaláson tett tanúvallomása is, akik három GÉPKOCSI2al férfi zavart viselkedéséről számoltak be, akik egy GÉPKOCSI2 típusú lakókocsi, valamint a tőle kb. 5 méterre lévő GÉPKOCSI1 személygépkocsi és fekete pavilonsátor között mozogtak, emiatt alaposan

feltehető volt, hogy kábítószer vagy a tudatot hátrányosan befolyásoló szert fogyasztottak. Az észlelt körülményekről jelzést adtak a Cím13 RÖV1 részére, akik ezt követően 10:40 órakor intézkedés alá vonták a három személyt. tanú15 és tanú16 – a vádlottakat igazoltató rendőrök – jelentésükben rögzítették, hogy (nyomozati iratok 2. kötet 345. oldal) a sátor átvizsgálása során a felfújható kanapén találtak egy fekete vászon hátizsákban több fajta, kábítószernek látszó anyagot. A tárgyaláson tanú15 megerősítette, hogy a jelentésben szereplő hátizsákba a feltalálás helyén néztek bele, látták, hogy van benne valami gyanús anyag (147. sz. jegyzőkönyv 13. oldal), zacskóba csomagolva vannak benne porok, így merült fel, hogy szemlét kell lefolytatni (147. sz. jegyzőkönyv 14. oldal). A táskát úgy találták, ahogyan a szemle fényképein szerepel. Ugyancsak a feltalálási helyén fényképezték le a szemle során az övtáskát, ami a 15. számú fényképfelvételen látható. A táskák az intézkedés megkezdésekor nem, de a szemle alatt mozgatva voltak, tartalmukat kipakolták. A tanúk vallomása alapján megállapítható volt, hogy a vádlottak igazoltatásakor, az elsődleges csomagellenőrzéskor NÉV11 tolmács még nem lehetett a helyszínen, hiszen a feltalált gyanús anyagok miatt volt szükség helyszíni szemlére, a tolmácsot pedig ennek lefolytatása érdekében szállították a fesztivál területére, ahol először a lakóautó átvizsgálására került sor, amely 12:10 órakor kezdődött. A pavilonsátor helyszínelése a helyszíni szemle jegyzőkönyve alapján 13:55 órakor kezdődött (nyomozati iratok 369. oldal). tanú9 – aki törzsvezetőként járt el az ügyben, a helyszínre akkor érkezett, amikor a vádlottak elfogása már megtörtént – a tárgyaláson (2020. február 18., 98. sz. jegyzőkönyv) elmondta, hogy a vádlottak elfogását követően, amikor már jelezték számára, hogy egy hátizsákban van anyag, a kutatást nem azonnal kezdték meg – bár az intézkedő rendőrök ezt szerették volna – hanem előbb tolmácsot kellett kirendelni a számukra, különben nem tudták volna közölni a vádlottakkal, hogy mi fog történni. A tanú vallomása is azt erősítette meg, hogy NÉV11 tolmács a hátizsák feltalálása után érkezett a helyszínre, így kihallgatására, valamint a szolgálati gépjármű menetlevelének beszerzésére vonatkozó bizonyítási indítványt, mint szükségtelent, a másodfokú bíróság elutasította. Itt szükséges utalni arra is, hogy a kérdéses pavilonsátor kis mérete, továbbá a vádlottak elhelyezkedése és a szerepüket igazoló egyéb bizonyítékok mellett a vádlottak által tartott és lefoglalásra került kábítószer tartalmazó táskák feltalálási helyének további pontosítása az ügy érdemi eldöntését nem befolyásolhatta volna.

[52] Az I. r. vádlott védője a helyszíni szemle alkalmával a kábítószer-kereső kutyával végzett eljárási cselekményről rögzített videófelvétel lassított lejátszását indítványozta új bizonyítási indítványként a másodfokú eljárásban annak megállapítása érdekében, hogy a vizsgált helyszínen végeztek-e bármilyen átalakítást az eljárási cselekmény megkezdése előtt. A kérdéses felvételt a törvényszék már a tárgyalás anyagává tette, az a pavilonsátor mellett lévő zárt sátor kábítószer-kereső kutyával történő átvizsgálásáról készült, ahol kábítószer nem találtak, a helyszín manipulálására utaló körülményt a felvétel nem támasztotta alá, de az az egyéb bizonyítékok – különösen a II.r. vádlott telefonján talált korábban készült fényképfelvételeken látható kábítószer gyanús anyagok és a vádlottaktól lefoglalt kábítószerek egyezősége okán – egyébként is kizárható.

[53] Az eljárás során kétséget kizáróan volt megállapítható, hogy a vádlottak által használt pavilonsátorban, valamint a vádlottaknak a GÉPKOCSI1 gépkocsiban tárolt személyes holmijaik átvizsgálása során kábítószer találtak, ezt igazolja a helyszínelésről készült jegyzőkönyv, fényképfelvételek, valamint a kábítószerek lefoglalásáról készült jegyzőkönyv. Terhelt1 I. r. vádlott kék színű utazóbőröndjéből talált 4 db kapszula (amfetamin tartalmú – szakértői vélemény 773. oldal), Terhelt2 II. r. vádlott zöld színű kezitáskájából zöld

színű növényi törmelék (marihuána – szakértői vélemény 773. oldal) került elő, amelyről mindketten elismerték, hogy az a sajátjuk.

[54] A pavilonsátorban a lefoglalt kábítószereket a helyszíni szemle jegyzőkönyve szerint a sátor lepedőkkel elkerített részén az egyszemélyes ágy – máskor kanapéként feltüntetett – környezetében találták. A helyszíni szemle szükségessége csak azt követően merülhetett fel, amikor Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a rendőri intézkedésre sor került, hiszen a már ismertettek szerint a csomagok átvizsgálása során fedezte fel az intézkedést végző tanú16 és tanú15 a gyanús csomagokat. Az intézkedő rendőrök a tárgyaláson megerősítették – fenntartva az eseményről írt jelentésükben foglaltakat (nyomozati iratok 345. oldal), hogy a táskákat – így a hátizsákot és az övtáskát – a feltalálási helyükről nem mozgatták el (2020. július 1. napján megtartott tárgyalás, 147. sorszámú jegyzőkönyv). tanú15 a tanúvallomásában konkrétabban is meghatározta a kábítószer tartalmazó táskák helyét, miszerint „ahol I. r. terhelt feküdt, mellette volt a táska, és amikor felült az ágyon és igazoltatás során felkelt onnan, akkor ott volt az övtáska” (2020. július 1. napján megtartott tárgyalásról készült 147. sorszámú jegyzőkönyv 13. oldal utolsó bekezdés).

[55] Nem rontja a tanúvallomás hitelét a védő által hivatkozott, a nyomozati iratok 335. oldalán található rendőri jelentés sem, amely szerint „a sátor közepén található sötét színű matrac mellől, egy fekete színű hátizsákból” kerültek elő különböző kábítószeresek. A jelentést tevő rendőrök, tanú14 és tanú13 a tárgyaláson megerősítették, hogy a helyszínt látótávolságból figyelték, nem vettek részt a rendőri intézkedésben, így nem személyes tapasztalás alapján írták le a táska pontos feltalálási helyét (2020. július 2., 147. számú jegyzőkönyv 31. oldal és 2020. szeptember 2., 170. jegyzőkönyv 14. oldal). tanú14 hangsúlyozta, hogy a helyszínen készült fotók alapján a fekete táska valódi feltalálási helye azonosítható (147. számú jegyzőkönyv 32. oldal).

[56] A sátor pontos méretei nem ismertek, de a fényképfelvételek alapján rögzíthető, hogy a sátor lepedőkkel elkerített oldalánál a sarokban volt közvetlenül a felfújható kanapé, amelyen az I. r., tőle kb. 1,5 m-re a szék, amelyen a – a vádlottakkal szemben intézkedő rendőrök jelentése alapján megállapíthatóan (345. oldalon lévő jelentés) – Terhelt2 II. r. vádlott ült (35., 36., 37., 38. fényképfelvétel, 427 - 429. oldal). A sátor nyitottabb részén volt egy felfújható kétszemélyes matrac, a sátor többi része üres volt. A fényképfelvételek tükrében az ügy elbírálásához szükséges pontossággal kétséget kizáróan volt meghatározható a két táska feltalálási helye, a rendőri jelentés csak arra vonatkozóan tartalmaz adatot, hogy a kábítószer tartalmazó táskát a sátorban találták meg. A jelentés és a fotók alapján az is rögzíthető, hogy mindkét vádlott a pavilonsátorban a kábítószer tartalmazó táskák közvetlen közelében volt, hiszen a II. r. vádlott is csak mintegy 1,5 méterrel ült távolabb az egyszemélyes matractól. A fentiek alapján a kábítószer tartalmazó hátizsák és övtáska pontos feltalálási helyét, valamint azt, hogy azok a vádlottak uralma alatt, a közvetlen őrizetükben voltak, az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helytállóan határozta meg.

[57] Ugyancsak az iratoknak megfelelően rögzítette azt is indokolásában a törvényszék, hogy a hátizsákban és az övtáskában talált kábítószeresekhez a vádlottak további bizonyítékok alapján is köthetők. Terhelt1 I. r. vádlott által készített árlisták közül az egyiket az övtáskában, a másikat a fekete vászon hátizsákban találták meg a helyszínelés során. Az I. r. vádlott kezdetben tagadta, hogy az árlistákat maga írta volna, majd az írásszakértő

véleményét követően azok elkészítését elismerte. A listairást azzal magyarázta, hogy a rendelkezésére álló szűkös anyagi kerete miatt készítette listát annak érdekében, hogy a költségét ellenőrizni tudja. Helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság, hogy ehhez nem kellett volna két listát készítenie, illetve azokat nem a kábítószer tartalmazó helyeken kellett volna tartania – mint ahogyan ez kétséget kizáróan volt megállapítható a helyszíni szemle jegyzőkönyve, valamint a fényképfelvételek alapján. A két lista ezen kívül a naponta elköltött pénz figyelemmel kísérésére sem volt alkalmas, hiszen azon az egyéb költségek – így pl. az ételmezés költségei – nem voltak feltüntetve. Erre tekintettel az I. r. vádlott védekezése nem volt elfogadható. Az I. r. vádlott védőjének azon kifogása sem volt eredményes, mely szerint semmi nem igazolja, hogy az egyik árlista a fekete hátizsákban lett volna elhelyezve, ugyanis a fényképfelvételeken látható a felfújható egyszemélyes ágyon a fekete hátizsák, és mellette annak tartalma (43., 44. számú fénykép, 435. oldal, tanú15 tanúvallomása 147. számú jegyzőkönyv 15. oldal). A helyszíni szemle jegyzőkönyve pedig rögzítette, hogy az egyszemélyes ágyon volt a 2. sz. bűnjelként feltüntetett papírdarab is (373. oldal), amely az 55., 56. fotón látható árlista (447. oldal).

[58] A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján azonban tévesen következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy az I. r. vádlott által elkészített árlistákat maga az I. r. vádlott helyezte volna a vászon hátizsákba, illetve az övtáskába, e következtetés ítéleti bizonyossággal történő levonásához szükséges ténybeli alap nem állt rendelkezésre, így azt az ítéltábla a már rögzítettek szerint a tényállásban helyesbítette.

[59] Terhelt2 II. r. vádlott a fekete színű övtáskában feltalált, a helyszínelésről készült jegyzőkönyvben 28. számú bűnjelként feltüntetett, vonalas papírlapon – melyben LSD-t tartalmazó bélyeg volt – jobb kezének középső ujjáról származó ujjnyomtörredék, a fekete vászon hátizsákban talált, 5. sz. bűnjelként rögzített simítózáras tasakon talált DNS-e alapján volt kétséget kizáróan köthető mindkét kábítószer tartalmazó táskához.

[60] A fentiek alapján aggálytalanul volt megállapítható, hogy a pavilonsátorban feltalált két táskában lévő kábítószer a két vádlotté volt, így nem volt jelentősége annak, hogy a pavilonsátor kinek a tulajdonát képezi, mint ahogyan annak sem, hogy közvetlenül a sátor mellett parkoló, és kizárólag csak a vádlottak holmiját tartalmazó GÉPKOCSI1 gépkocsit ki vezette a helyszínre. Így a gépkocsit vezető személyre az indokolás [51] bekezdésében vont elsőbírői következtetés egyébként téves voltának az ügy érdemére kihatása nem volt. A gépjárműben talált kábítószer kapcsán egyik vádlott sem tagadta, hogy az az ő tulajdonát képezi, így ebben a körben a további nyomozás elmaradása nem eredményezett felderíttlenséget. Ugyancsak ezen szempontok miatt annak sem volt jelentősége, hogy I. r. vádlott sátra a pavilonsátortól távolabb volt felállítva.

[61] A feltalált kábítószer mennyisége, különbözői fajtái, az adagonkénti csomagolása, a kábítószerek mellett elhelyezett árlista alapján kétségkívül volt megállapítható az is, hogy a kábítószer a vádlottak kereskedés céljából tartották maguknál, így nem volt alapos az I. r. vádlott védőjének azon hivatkozása, miszerint semmi nem bizonyítja, hogy Terhelt1 kereskedési célzattal érkezett a fesztiválra.

[62] A helyszíni szemle szabályszerűségével kapcsolatos, az I. r. vádlott védője által megfogalmazott, a Be. 167. § (5) bekezdésében meghatározott, a bizonyíték kirekesztését

eredményező törvénysértések nem nyertek igazolást. A Be. 167. § (5) bekezdés alapján nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyészség, a nyomozó hatóság, illetve a (2) bekezdésben meghatározott hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon vagy a résztvevők büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmével szerzett meg. Az eljárási törvény értelmében a bizonyítékok köréből azokat a tényeket kell kizárni, amelyek a bizonyítás törvényességének fenti megsértésével szerzett bizonyítási eszközből származnak, továbbá a büntetőeljárásban a bizonyíték kirekesztésére csak törvényes ok alapján, mindig eljárásjogi okon alapulón kerülhet sor, jogkövetkezménye pedig a bizonyíték figyelmen kívül hagyásának kötelezettsége. A bizonyítás törvényessége körében az eljárási cselekmények szabályszerű lefolytatását a bíróságnak mindig vizsgálnia kell, ez a formai vizsgálat minden más szempontot megelőz. Az elsőfokú bíróság e kötelezettségének eleget tett, az I. r. vádlott védője által kifogásolt eljárási cselekmények tisztázása érdekében tanúként hallgatta ki az ügyben eljáró rendőröket, vizsgálta az egyes eljárási cselekmények szabályszerűségét is.

[63] A helyszínen talált kábítószer kapcsán igazolható volt, hogy azok a vádlottakhoz köthetők voltak, így teljes mértékig kizárható volt, hogy a helyszínt bárki bármilyen módon manipulálta volna. Az eljárási cselekmény idején hatályos 13/2012. (VII. 30.) ORFK utasítás védő által hivatkozott szabályai nem sérültek a helyszínelés során. Az utasítás 18. pont a) alpontja a helyszínt biztosító rendőr kötelezettségévé teszi, hogy különösen a helyszínen történő mozgása során fokozottan ügyelnie kell a helyszín eredeti állapotban történő megőrzésére, így kizárólag a szolgálati feladatai ellátásával szükségszerűen együtt járó változtatásokat hajthat végre. Jelen ügyben az igazoltatás és a csomagátvizsgálás során szükségszerű változtatásokon – táska megtekintése tartalmának ellenőrzése érdekében – kívül más változtatásra utaló magatartás nem volt megállapítható. A helyszínelésről készült jegyzőkönyv alapján nyomon követhetők voltak az eljárási cselekmények, a nyom- és bűnjelrögzítések is, a jegyzőkönyvezés is szabályszerűen történt, a helyszínelést fényképfelvételekkel megfelelően dokumentálták. Az esetleges szakszerűtlen, félreérthető megfogalmazások – miután nem törvénysértő módon, azaz nem a büntetőeljárási törvényben meghatározottak szerint beszerzett bizonyítékok – nem eredményezhetik a bizonyíték kirekesztését

[64] Az I. r. vádlott védője hivatkozott a nyomozás hiányosságai között arra, hogy bár tanú⁹ a tárgyaláson operatív cselekmény elvégzését említette (98. számú jegyzőkönyv 26. oldal), azonban operatív cselekményből származó bizonyíték léte – a tárgyalás anyagává tett, a nyomozati iratok 333-335. oldalán található rendőri jelentésben foglaltakon túl – nincs adat, továbbá ilyen bizonyíték felhasználására sem került sor, így annak beszerzése a nyomozás hiányosságaként szintén nem értékelhető. Esetleges további operatív információk pedig – miután a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a vádlottak szerepe és cselekvőssége kétséget kizáróan megállapítható – a vádlottak szerepének megítélését érdemben nem befolyásolhatják.

[65] Ugyancsak nem vehető figyelembe a jelen ügyben az a körülmény sem – mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság is helytállóan kifejtette – hogy esetlegesen egy harmadik személy, NÉV15 . NÉV15 ORSZÁG2 állampolgár köthető lett volna az ügghöz. A vádlottak rá vonatkozóan vallomást nem tettek, az ügyészség vele szemben más vádirat alapján, nem kábítószer-kereskedelem büntette miatt emelt vádat, ügye elbírálása ezáltal elkülönült a vádlottakétól. A bíróság a Be. 6. § (1) bekezdés értelmében a vád alapján ítélezik, a 6. § (2) és (3) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy a bíróságnak a vádról döntenie kell, a vádon

túl nem terjeszkedhet, és a bíróság csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet, és csak olyan cselekményt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz. Jelen ügyben az ügyészség Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott vádlottal szemben emelt vádat a vádiratban rögzített cselekmény miatt, így a bíróság csak e vádlottak büntetőjogi felelősségéről dönthetett. Az, hogy esetleg rajtuk kívül további személy is részt vett a bűncselekmény elkövetésében, igazolt szándékegységük és cselekvőségük mellett a vádlottak felelősségének megítélése szempontjából ugyancsak irreleváns.

[66] Az ítéltábla álláspontja szerint a felmentést célzó védelmi fellebbezések, új bizonyítékok megjelölése nélkül, kizárólag a már meglévő bizonyítékok mérlegelését támadták, így eredményre nem vezethettek, ugyanis megalapozott elsőfokú tényállás és az indokolási kötelezettség teljesítése esetén nincs lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére.

[67] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott bűnösségére.

[68] Az elsőfokú bíróság a vádlottak cselekményének jogi minősítése körében helytállóan hivatkozott az 1/2007. Büntető jogegységi határozat IV.2. pontjában foglaltakra, mely szerint a kábítószerrel kereskedés tágabb körű, mint a kábítószer forgalomba hozatala. A kereskedés rendszeresen ismétlődő, folyamatos tevékenységek, anyagi haszon érdekében folytatott adás-vételek által valósul meg, haszonszerzésre irányulnak és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz, így pl. a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése, csomagolása, adagolása, tárolása, szállítása, elosztása, raktározása, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény. Azt is helytállóan rögzítette a törvényszék, hogy a kábítószernek kereskedés céljára történt megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá.

[69] A jelen ügyben feltalált kábítószer mennyisége, hatóanyag-tartalma, csomagolása, adagonkénti porciózása, továbbá a kábítószerek nevét és árát feltüntető árlista konkrét adás-vétel nélkül is kereskedési tevékenységre utalnak, alapos következtetést engedve arra, hogy a vádlottak a lefoglalt kábítószert ismétlődő adás-vételek útján történő rendszeres haszonszerzés érdekében tartották. Az elsőfokú bíróság a vádlottak cselekményét erre tekintettel törvényesen minősítette a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének. Az ítéltábla a cselekmény büntető törvénykönyv szerinti meghatározását csak a konkrét elkövetési magatartásra hivatkozással – az (1) bekezdés 4. fordulatára utalással – egészítette ki.

[70] A törvényi definíció szerint a társtettesek szándékos bűncselekmény törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva, közösen valósítják meg. Ez az alanyi oldalon a szándékegységet, a tárgyi oldalon a törvényi tényállás – részben vagy egészben – együtt történő megvalósítását jelenti. A társtettség feltétele, hogy a szándékos bűncselekményt közös egyetértéssel, teljes akarategységben valósítsák meg, tudatuk átfogja, hogy milyen bűncselekményt követnek el, jelen ügyben megállapítható volt, mindkét vádlott célja a kábítószer-értékesítés volt, mindketten egymás tevékenységéről tudva, egyetértésben tényállásszerű elkövetési magatartást valósítottak meg, így helytállóan minősítette az elsőfokú

bíróság a vádlottak cselekményét a Btk. 13. § (3) bekezdése szerint társtettesként elkövetettnek.

[71] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést, céljának szem előtt tartásával, a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez. A bíróság feladata az ítélkezés során olyan nemű és mértékű joghátrány alkalmazása, amely kifejezi a társadalom megítélését az adott cselekménnyel kapcsolatban, ugyanakkor figyelemmel van az elkövető által megvalósított magatartásra és alanyi társadalomra veszélyességére is.

[72] A Btk. 79. §-ban foglalt büntetési célok: a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással, hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

[73] Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket teljeskörűen feltárta, azt csak annyiban pontosítja a másodfokú bíróság, hogy további – bár jellegénél fogva érdemi súllyal nem bíró – enyhítő körülmény Terhelt2 II. r. vádlott egészségi állapota (Bkv. 56. számú kollégiumi vélemény II/12. pont), illetve nyomatékos enyhítő körülménynek értékelte, hogy a vádlottak az eljárás teljes ideje alatt a legszigorúbb személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés hatálya alatt álltak, számukra idegen országban, amelynek nyelvét sem ismerték.

[74] A cselekmény tárgyi súlyát a jogalkotó a büntetési tételkeretben kifejezésre juttatta, a vádlottak esetében megállapított kábítószer-kereskedelem büntette öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett, kiemelt tárgyi súlyú bűncselekmény.

[75] A kábítószerre elkövetett magatartások konkrét tárgyi súlyának megítélése során irányadó az is, hogy milyen típusú kábítószer az elkövetés tárgya, illetve jelentősége van a cselekménnyel érintett kábítószeres tiszta hatóanyag-tartalma. Jelen ügyben, ahogy arra az elsőfokú bíróság is utalt, a cselekményt többféle kábítószerre követték el, a tiszta hatóanyag tartalom a súlyosabb minősítést megalapozó jelentős mennyiség alsó határának mindösszesen 6,7-szerese, mely a súlyosabb minősítést megalapozó, a gyakorlatban előforduló, több száz-, illetve több ezerszeres mennyiséghez képest nem számottevő.

[76] A vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyesség értékelésekor hangsúlyos szerepet kap, hogy a vádlottak sem Magyarországon, sem ORSZÁG1 nem voltak büntetve.

[77] Mindezen körülményeket együttesen értékelve a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a vádlottakkal szemben kiszabott büntetés eltúlzott, az nem tükrözi kellőképpen a büntetés kiszabásakor értékelendő körülményeket, ezért a terheltekkel szemben kiszabott

szabadságvesztés büntetés mértékét mindkét vádlott esetében a törvényi minimumhoz közel, 5 év 6 hónapban határozta meg.

[78] A vádlottak esetében az elsőfokú bíróság a Btk. 59. § (1) bekezdés alapján megfelelően járt el, amikor Magyarország területéről kiutasította, mert a nem magyar állampolgár elkövetőnek az országban tartózkodása nem kívánatos, annak mértékét is helyesen, a határozott tartamú kiutasítás leghosszabb tartamában, a maximális 10 évben állapította meg.

[79] A törvényszék a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, a Btk. 38. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pontja alapján a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, továbbá a Btk. 92. § (1) bekezdés alapján a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról törvényesen rendelkezett.

[80] A vagyoneklobzás vonatkozásában osztotta az ítéltábla a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját, miszerint a helyszíni szemle során lefoglalt 310 EUR és 17.630 Ft erejéig kell a vagyoneklobzást elrendelni a Btk. 74/A § b) pontja alapján, figyelemmel a 69. és 95. számú BK véleményekben foglaltakra is. A helyszíni szemle jegyzőkönyve szerint a készpénzt Terhelt2 II. r. vádlottól foglalták le, közöttük az osztozkodás mértéke nem ismert, így az ítéltábla a vagyoneklobzást a II. r. vádlottal szemben rendelte el.

[81] A bűnjelekről szóló rendelkezés megváltoztatását az indokolta, hogy az elsőfokú bíróság néhány lefoglalt bűnjelről elmulasztott rendelkezni, illetve pontatlanul tüntette fel az elkobozni rendelt kábítószereket, továbbá nem pontosan jelölte meg a vádlottak részére kiadni rendelt bűnjelek tárolási helyét. Ezért a másodfokú bíróság a Be. 320. § (1) bekezdés b) pontja alapján a lefoglalás megszüntetése mellett a megsemmisítését rendelte el azoknak a dolgoknak, amelyek értéktelenek voltak. A lefoglalás megszüntetése mellett a vádlottaknak kiadni rendelt dolgok tárolási helyeként a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalát jelölte meg, míg az elkobzott kábítószereket a Balassagyarmati Rendőrkapitányság kezeli, ennek megfelelően pontosította a rendelkezést a másodfokú bíróság. Egyebekben a bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezések, valamint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező további kérdésekben – így a bűnügyi költség viselésére vonatkozóan – is törvényes az elsőfokú bíróság ítélete.

[82] A másodfokú bíróság a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időnek a beszámításáról.

[83] Az ítéltábla a Be. 561. § (1) bekezdése alapján a határnapok között feltüntette 2020. február 18-i határnapot is.

[84] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok között a másodfokú bíróság feltüntette a vádlottak tényleges tartózkodási helyét.

[1] A másodfokú eljárásban a tolmácsolással, illetve fordítással felmerült bűnügyi költség viseléséről az ítéltábla a Be. 613. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezésre, miszerint az állam viseli azt a költséget, amely annak kapcsán merült fel, hogy a vádlott a magyar nyelvet nem ismeri – rendelkezett.

[2] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla – a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva – a Be. 606. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, míg egyéb, törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[85] A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2021. június 17.

Dr. Szalai Géza s.k.
s.k.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.

Dr. Sárecz Szabina Martina

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Balassagyarmati Törvényszék 2020. október 7. napján kelt 19.B.77/2019/184. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.5/2021/43. számú ítéletében foglalt változtatásokkal mindkét vádlott vonatkozásában 2021. június 17. napján jogerős.

Budapest, 2021. június 17.

Dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: